

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. februar 2016
Kontor: Straffuldbyrheds-kontoret
Sagsbeh: Mia Schumacher
Sagsnr.: 2015-0030-4039
Dok.: 1831132

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 139 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. december 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 139 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke sanktioner og konsekvenser der er over for dømte, som ikke returnerer til afsoning efter en udgang/orlov, og er disse efter ministerens opfattelse tilstrækkelige?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”1. Efter straffuldbyrdslovens § 46, stk. 1, forudsætter en tilladelse til udgang bl.a., at der ikke er bestemte grunde til at antage, at den indsatte i forbindelse med udgang vil begå ny kriminalitet, unddrage sig fortsat straffuldbyrdselse eller på anden måde misbruge udgangstilladelsen, og at hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod tilladelsen til udgang.

Ved vurderingen af risikoen for misbrug af udgangstilladelsen skal det bl.a. tillægges særlig vægt, hvis den indsatte 1) er dømt for farlig kriminalitet og ikke har været løsladt i tiden mellem dom og strafudståelse, 2) under strafudståelsen er undveget eller har forsøgt herpå, 3) under strafudståelsen har begået strafbart forhold, 4) under strafudståelsen er udeblevet fra en tidligere udgang eller i øvrigt har misbrugt en tilladelse til udgang, 5) under en tidligere strafudståelse har foretaget handlinger som nævnt ovenfor i nr. 2-4, uden at betingelserne for uledsaget udgang senere blev fundet opfyldt, eller 6) ikke er mødt til afsoning i overensstemmelse med tilsigelsen, jf. straffuldbyrdsloven § 46, stk. 2.

Tilladelse til udgang betinges af, at den indsatte under udgangen ikke begår strafbart forhold eller i øvrigt misbruger udgangstilladelsen, jf. straffuldbyrdslovens § 48, stk. 1.

2. Efter straffuldbyrdslovens § 49, stk. 1, kan en tilladelse til udgang bl.a. tilbagekaldes, eller vilkårene for tilladelsen ændres, hvis den indsatte udebliver fra udgang eller i øvrigt ikke overholder de vilkår, der er fastsat for udgangstilladelsen.

Hvis en tilladelse til udgang tilbagekaldes, kan det bestemmes, at den indsatte i et tidsrum af indtil 6 måneder er afskåret fra at forlange en afgørelse af spørgsmålet om tilladelse til udgang (udgangskarantæne), jf. § 22, stk. 2, i bekendtgørelse om udgang til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (udgangsbekendtgørelsen). Ved udgangskarantænenes udløb foretages en fornyet vurdering af risikoen for misbrug med henblik på stillingtagen til, hvorvidt

den pågældende skal have tilladelse til udgang. Det tidligere udgangsmisbrug indgår i denne vurdering.

Udover udgangskarantæne kan der ved udgangsmisbrug iken- des disciplinærstraf i form af bøde eller strafcelle.

Hvis misbruget sker under udgang fra et åbent fængsel, kan den pågældende endvidere overføres til lukket fængsel.

Som det fremgår, foretages der en nøje vurdering af risikoen for misbrug, inden der gives tilladelse til udgang, ligesom der er forskellige sanktioner og konsekvenser i tilfælde af misbrug af en udgangstilladelse. Det bemærkes i den forbindelse, at udgangsmisbrug i form af udeblivelse fra udgang eller undvigelse fra udgangsledsager finder sted i meget begrænset omfang. Således viser en foreløbig opgørelse for 2015, at denne form for misbrug udgjorde 0,4 pct. af samtlige udgange, mens tallet for 2014 var 0,6 pct.”

Det er efter min opfattelse helt uacceptabelt, at enkelte indsatte misbruger den tillid, de vises ved at få udgangstilladelse, og det skal de pågældende kunne mærke.

Jeg har i øvrigt bedt mine embedsmænd om i løbet af foråret at se på regler og praksis vedrørende udgangstilladelser generelt, og det vil i den forbindelse kunne indgå, om der er behov for nye initiativer for så vidt angår udgangsmisbrug.